

IT-08-91-T
D15-1/8719 JKL
18 OCTOBER 2010
IT-03-67-T
D15-1748588 TER
18 October 2010

15/8719 JKL
✓
15/48588 TER
AJ

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T

Datum: 27. avgust 2010.

Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 27. avgusta 2010.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

**ODLUKA PO ZAHTEVIMA MIĆE STANIŠIĆA I STOJANA ŽUPLJANINA DA
IM SE OBELODANE POVERLJIVI DOKUMENTI IZ PREDMETA VOJISLAV
ŠEŠELJ (IT-03-67)**

Tužilaštvo:

g. Mathias Marcussen

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

Branioci Miće Stanišića

g. Slobodan Zečević

g. Slobodan Cvijetić

Branioci Stojana Župljanina

g. Igor Pantelić

g. Dragan Krgović

Prevod

I. UVOD

1. Pretresno veće III (dalje u tekstu: Veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rešava po zahtevu koji je Mićo Stanišić, optužen u predmetu IT-08-91 *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina* (dalje u tekstu: predmet *Stanišić i Župljanin*), podneo na javnom osnovu 10. marta 2010, da mu se da pristup svim poverljivim dokumentima u predmetu br. IT-03-67 *Tužilac protiv Vojislava Šešelja* (dalje u tekstu: Stanišićev zahtev),¹ i po zahtevu koji je Stojan Župljanin, takođe optužen u predmetu *Stanišić i Župljanin*, podneo na javnom osnovu 19. marta 2010, kojim on izjavljuje da se pridružuje Stanišićevom zahtevu (dalje u tekstu: Župljaninov zahtev).²

II. ISTORIJAT POSTUPKA

2. Dana 10. marta 2010. Mićo Stanišić je zatražio javnim zahtevom pristup svim poverljivim dokumentima korišćenim u ovom predmetu (dalje u tekstu: predmet *Šešelj*), odnosno: 1) svim dokumentima prikupljenim tokom istraga koje je tužilaštvo sprovelo pripremajući svoju tezu, 2) svim transkriptima zatvorenih sednica suđenja, 3) svim poverljivim podnescima strana i poverljivim odlukama, 4) svim poverljivim dokaznim predmetima.³

3. Javnim zahtevom podnesenim 19. marta 2010, Stojan Župljanin se pridružio zahtevu Miće Stanišića i zatražio *mutatis mutandis* pristup istim dokumentima.⁴

4. Dana 23. marta 2010. tužilaštvo je zatražilo javnim zahtevom produžetak roka za odgovor na Stanišićev zahtev i to do 6. aprila 2010, što je rok za odgovor na Župljaninov zahtev.⁵

¹ "Zahtev Miće Stanišića za pristup kompletnom poverljivom materijalu u predmetu *Šešelj*", javno, 10. mart 2010. (dalje u tekstu: Zahtev Stanišić).

² "Zahtev u ime Stojana Župljanina kojim se pridružuje zahtevu Miće Stanišića za pristup kompletnom poverljivom materijalu u predmetu *Šešelj*", javno, 19. mart 2010. (dalje u tekstu: Župljaninov zahtev).

³ Stanišićev zahtev, par. 1-3.

⁴ Župljaninov zahtev, par. 1.

Prevod

5. Usmenom odlukom od 30. marta 2010. Veće je odobrilo zahtev tužilaštva i odredilo rok za odgovor na Stanišićev zahtev do 6. aprila 2010.⁶

6. Na pretresu 30. marta 2010, Vojislav Šešelj (dalje u tekstu: optuženi) je izjavio Veću da se ne protivi obelodanjivanju kompletne dokumentacije koju su zatražili Mićo Staišić i Stojan Župljanin (dalje u tekstu: podnosioci zahteva).⁷

7. Pismenim odgovorom zavedenim na delimično poverljivom osnovu 6. aprila 2010. tužilaštvo je zatražilo odbijanje Stanišićevog zahteva i Župljaninovog zahteva (dalje u tekstu: Odgovor).⁸

III. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

A. Argumenti u Stanišićevom zahtevu

8. U svom zahtevu, Mićo Stanišić traži, na osnovu pravila 54 i 75(G)(i) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) pristup svim poverljivim dokumentima korišćenim u predmetu *Šešelj*, odnosno: 1) svim dokumentima prikupljenim tokom istraga koje je tužilaštvo sprovedo pripremajući svoju tezu, 2) svim transkriptima zatvorenih sednica suđenja, 3) svim poverljivim podnescima strana i poverljivim odlukama, 4) svim poverljivim dokaznim predmetima.⁹

9. Kako bi potkrepio svoj zahtev, Mićo Stanišić ističe da se optužnica podignuta protiv njega i ona protiv optuženog delimično preklapaju zbog veza koje postoje između činjenične osnove navoda kojima se terete i on i optuženi.¹⁰ Mićo Stanišić navodi, kao prvo, da postoji vremenska veza između njegovog predmeta i predmeta *Šešelj*. Tako ističe da se zločini za koje je on sam optužen odnose na period od 1. aprila 1992. do 30. decembra 1992, dok se zločini za koje je optužen Vojislav Šešelj tiču perioda od 1.

⁵ "Hitni zahtev tužilaštva za produženje roka za odgovor na Zahtev Miće Stanišića za pristup potpunom poverljivom materijalu u predmetu *Šešelj*", javno, 23. mart 2010.

⁶ Pretres od 30. marta 2010, T(f) 15862.

⁷ Pretres od 30. marta 2010, T(f) 15861-15862.

⁸ "Odgovor tužilaštva na zahteve Miće Stanišića i Stojana Župljanina za pristup svem poverljivom materijalu iz predmeta *Šešelj*", javno sa poverljivim dodatkom, original na engleskom zaveden 6. aprila 2010. (dalje u tekstu: Odgovor).

⁹ Stanišićev zahtev, par. 1-3.

¹⁰ Stanišićev zahtev, par. 4.

Prevod

avgusta 1991. do septembra 1993.¹¹ Mićo Stanišić zatim tvrdi da se ta dva predmeta delimično podudaraju i na geografskom planu, s obzirom na to da se opštine Bosanski Šamac, Zvornik, Ilijaš, Vogošća, Bijeljina i Brčko navode u obe optužnice.¹² Konačno, Mićo Stanišić tvrdi da su navedeni zločini slični i da je, prema navodima tužilaštva, u to vreme postojao oružani sukob u kom su učestvovali i optuženi i Mićo Stanišić.¹³

10. Mićo Stanišić traži da mu se odobri pristup dokumentima na koje se odnosi njegov zahtev zbog njihove potencijalne važnosti za pripremanje njegove odbrane. Mićo Stanišić smatra da je uspostavio dovoljno uverljivu vezu između ta dva predmeta i dodaje da bi mu pristup tim dokumentima omogućio da prouči činjenice u predmetu *Šešelj* koje bi mogle dokazati njegovu nevinost ili pobiti njegovu odgovornost.¹⁴

11. Mićo Stanišić se istovremeno obavezuje da će poštovati sve zaštitne mere odobrene u predmetu *Šešelj*, kao i sve dodatne zaštitne mere koje Veće eventualno odobri.¹⁵

B. Argumenti u Župljaninovu zahtevu

12. U svom zahtevu, Stojan Župljanin izjavljuje da se pridružuje Stanišićevom zahtevu i da preuzima *mutatis mutandis* sve njegove argumente, prihvatajući ipak da opštine na koje se odnosi optužnica protiv njega nisu iste kao one u predmetu *Šešelj*.¹⁶

¹¹ Stanišićev zahtev, par. 7-8, 10-11, u kom se poziva na *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67, Treća izmenjena optužnica, zavedena 7. decembra 2007, francuska verzija zavedena 2. januara 2008., par. 5-8. (dalje u tekstu: Optužnica protiv Vojislava Šešelja); takođe se poziva na *Tužilac protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina*, predmet br. IT-08-91, Druga izmijenjena objedinjena optužnica, zavedena 23. novembra 2009, francuska verzija zavedena 30. marta 2010, par. 4, 10-11 (dalje u tekstu: Optužnica protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina); međutim, Veće napominje da se ta optužnica odnosi na vremenski period od 1. aprila 1992. do 31. decembra 1992, a ne do 30. decembra kao što se navodi u paragrafu 8 Stanišićevog zahteva.

¹² Stanišićev zahtev, par. 8.

¹³ Stanišićev zahtev, par. 8-9.

¹⁴ Stanišićev zahtev, par. 10-11.

¹⁵ Stanišićev zahtev, par. 12.

¹⁶ Župljaninov zahtev, par. 3-4.

Prevod

13. U prilog svom zahtevu, Stojan Župljanin tvrdi da su zločini navedeni u obe optužnice slični, da su učesnici udruženog zločinačkog poduhvata "gotovo identični" i da su navodni zločini počinjeni "otprilike u isto vreme".¹⁷

14. Stojan Župljanin stoga smatra da postoji dovoljan neksus u predmetnoj materiji i vremenu između dva predmeta i da za traženi pristup postoji legitimna forenzička svrha.¹⁸

C. Argumenti izneti u Odgovoru

15. U svom Odgovoru, tužilaštvo traži odbijanje Stanišićevog zahteva i Župljaninovog zahteva¹⁹ i navodi da za pristup zatraženim dokumentima postoje dva različita režima: za zahtev za pristup dokumentima u posedu tužilaštva primenjuju se odredbe pravila 66(B) Pravilnika; za zahtev za pristup dokumentima is spisa postupka primenjuje se pravilo 75(G) Pravilnika.

16. Što se tiče dokumenata prikupljenih u istražnoj fazi postupka, tužilaštvo se protivi svakom obelodanjivanju, navodeći da, prvo, podnosioci zahteva nisu pokazali na koji način je tužilaštvo, u njihovom vlastitom predmetu, prekršilo svoje obaveze predviđene pravilom 66(B) Pravilnika i, drugo, da svi takvi zahtevi treba da budu podneseni veću koje rešava u predmetu *Stanišić i Župljanin*.²⁰ Tužilaštvo dodaje da zahtev nije dovoljno precizan, jer se odnosi na "sve dokumente prikupljene tokom istraga koje je tužilaštvo sprovelo pripremajući svoju tezu".²¹

17. Što se tiče drugih traženih poverljivih dokumenata, tužilaštvo smatra da su zahtevi suviše uopšteni i da podnosioci zahteva nisu pokazali legitimnu forenzičku svrhu.²² U vezi sa Stanišićevim zahtevom, tužilaštvo priznaje da postoji podudaranje u teritorijalnom i vremenskom smislu između dva predmeta, ali smatra da to podudaranje

¹⁷ Župljaninov zahtev, par. 4.

¹⁸ Župljaninov zahtev, par. 4-5.

¹⁹ Odgovor, par. 3, 31.

²⁰ Odgovor, par. 13-18.

²¹ Odgovor, par. 15, koji upućuje na Stanišićev zahtev, par. 3.

²² Odgovor, par. 19-26.

Prevod

nije dovoljno da bi opravdalo pristup svim zatraženim poverljivim informacijama.²³ U vezi s Župljaninovim zahtevom, tužilaštvo smatra da je nepostojanje relevantnog nekusa još uočljivije, s time da Stojan Župljanin nije precizno identifikovao traženi materijal, nego je pokušavao da ga dobije "po svaku cenu".²⁴ Tužilaštvo ističe da je i sam Stojan Župljanin priznao da nema geografske veze između zločina za koje se on tereti i onih za koje se tereti optuženi.²⁵ Opšte uzevši, što se tiče oba zahteva, tužilaštvo ističe da nijedan od podnosilaca zahteva nije pokazao legitimnu forenzičku svrhu u vezi s Hrvatskom i Vojvodinom.²⁶ Tužilaštvo konačno smatra da putem svojih uopštenih zahteva, podnosioci zahteva prebacuju teret dokazivanja, prisiljavajući tužilaštvo da se opravdava za neobelodanjivanje takvih dokaza.²⁷

18. Tužilaštvo istovremeno tvrdi da su transkripti iz predmeta *Šešelj* već obelodanjeni podnosiocima zahteva.²⁸

19. Konačno, tužilaštvo tvrdi da podnosioci zahteva nisu pokazali kako bi pristup materijalima iz spisa koji nisu prihvaćeni bio koristan za pripremanje njihove odbrane.²⁹

IV. MERODAVNO PRAVO

A. Pravilo 66(B) Pravidnika

20. Prema pravilu 66(B), tužilac mora, kad se to od njega zahteva, dozvoliti odbrani da pregleda sve knjige, dokumente, fotografije i predmete koji se nalaze u posedu ili pod nadzorom tužioca, a bitni su za pripremu odbrane ili ih tužilac namerava koristiti kao dokaze na suđenju, ili su pribavljeni od optuženog, ili su mu pripadali.

21. Žalbeno veće je nedavno potvrdilo da je, kako bi neko veće naložilo tužilaštvu da obelodani dokumente na osnovu pravila 66 i 68 Pravidnika, odbrana dužna da snosi teret dokazivanja i da kumulativno (i) pokaže da su traženi dokumenti u posedu tužilaštva ili

²³ Odgovor, par. 21: tužilaštvo napominje da je identifikovano šest opština zajedničkih za oba predmeta: Bosanski Šamac, Zvornik, Ilijaš, Vogošća, Bijeljina i Brčko.

²⁴ Odgovor, par. 22.

²⁵ Odgovor, par. 22.

²⁶ Odgovor, par. 23.

²⁷ Odgovor, par. 25.

²⁸ Odgovor, par. 24 i poverljivi dodatak.

²⁹ Odgovor, par. 27.

Prevod

pod njegovom kontrolom, (ii) dokaže da su *prima facie* relevantni za izvođenje dokaza odbrane i (iii) precizno identifikuje tražene dokumente.³⁰

B. Pravilo 75(G) Pravidnika

22. Na osnovu pravila 75(G) Pravidnika, strana u drugom postupku koja želi da se zaštitne mere određene u prvom postupku ukinu, izmene ili pojačaju, mora se obratiti veću koje rešava u prvom postupku, bez obzira na njegov sastav; ili ako u prvom postupku više ne rešava nijedno veće, onda veću koje rešava u drugom postupku.

23. Jurisprudencija razlikuje tri kategorije poverljivih dokumenata: *inter partes* i *ex parte* materijali, i materijali na osnovu pravila 70 Pravidnika. Za svaku od tih kategorija važe zasebni uslovi za pristup.³¹

24. Veće napominje da podnosioci zahteva traže pristup "kompletnom poverljivom materijalu", ne precizirajući da li se radi o dokumentima *inter partes*, *ex parte* i/ili onima iz pravila 70 Pravidnika.³² Radi sudske ekonomičnosti, Veće će rešavati zahtev kao zahtev za pristup *inter partes* materijalima, *ex parte* materijalima i materijalima iz pravila 70 Pravidnika.

25. Što se tiče poverljivog *inter partes* materijala, strana u postupku ima pravo da traži materijal iz nekog drugog postupka na Međunarodnom sudu koji bi joj pomogao u pripremi izvođenja dokaza ukoliko je identifikovana ili opisana opšta priroda traženog

³⁰ *Karamera i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44-AR73.18, "Odluka po žalbi Josepha Nzirorere na Odluku o navodnom kršenju pravila 66", 17. maj 2010, par. 12, 13 i 32, gde se upućuje na *Tužilac protiv Karamere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73.11, "Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva u vezi s obavezom obelodanjivanja", 23. januar 2008, par. 12; *Jean de Dieu Kamuhanda protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-54-A-R68, "Odluka po zahtevu za obelodanjivanje", 4. mart 2010, par. 14; *Tužilac protiv Théonestea Bagosore i drugih*, predmet br. ICTR-98-41-AR73, "Odluka po interlokutornoj žalbi u vezi s obelodanjivanjem na osnovu pravila 66(B) Pravidnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda", 25. septembar 2006, par. 10-11; v. takođe *Ferdinand Nahimana i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, "Odluka po zahtevu tužilaštva za odobrenje za izvođenje dokaza u postupku pobijanja", 13. decembar 2006; *Ferdinand Nahimana i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, "Odluka po zahtevima Ferdinanda Nahimane za obelodanjivanje dokaza u posedu tužilaštva, potrebnih za odbranu žalioca, i za pomoć Sekretarijata da se obave dopunske istrage u žalbenoj fazi", 8. decembar 2006.

³¹ "Odluka po Stanišićevom zahtevu za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Šešelj* u skladu s pravilom 75(G)(i)", 24. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa Stanišićem), par. 11.

³² Stanišićev zahtev, par. 1; Župljaninov zahtev, par. 1.

Prevod

materijala i ako je za svaki takav pristup pokazana legitimna forenzička svrha.³³ Naime, da bi odobrilo takav pristup, Pretresno veće mora da se uveri da je strana u postupku koja traži pristup pokazala da postoji "vjerovatnoća da bi pristup zatraženom materijalu suštinski pomogao moliocu u izvođenju dokaza ili da makar postoje dobri izgledi da bi mu pomogao",³⁴ ali da nije potrebno da navede razlog zbog kojeg postoji verovatnoća da će baš svaki od tih materijala biti od koristi.³⁵ Taj je uslov ispunjen kad podnositelj zahteva pokaže da postoji "neksus između predmeta molioca i predmeta iz kojih su materijali zatraženi", odnosno preklapanje dva predmeta po pitanju teritorije, vremenskog perioda ili drugih činjenica.³⁶ Veće osim toga podseća da načelo jednakosti sredstava pretpostavlja da je optuženi stavljen u istu poziciju kao i tužilaštvo koje ima pristup svim *inter partes* podnescima, kako bi mogao da shvati postupak i dokazne predmete, i da oceni njihovu relevantnost u odnosu na svoj predmet.³⁷ Stoga, od trenutka kada se optuženom odobri pristup poverljivim dokaznim predmetima, iskazima svedoka poverljivog karaktera ili datim na zatvorenoj sednici iz drugih predmeta koje je rešavao Međunarodni sud, njemu se mora omogućiti pristup zahtevima, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa koji se eventualno na njih odnose.³⁸

26. Što se tiče poverljivog *ex parte* materijala, mora se zadovoljiti "viši standard" za pokazivanje legitimne forenzičke svrhe i pristup toj kategoriji dokumenata može se odobriti samo u izuzetnim slučajevima.³⁹ Naime, "*ex parte* materijal, budući da je višeg stepena poverljivosti, po svojoj prirodi sadrži informacije koje nisu objelodanjene *inter*

³³ V. konkretno Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 12; *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, "Odluka po zahtjevu Radovana Karadžića da mu se dozvoli pristup poverljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*", 19. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka iz predmeta Milošević), par. 7.

³⁴ Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 12; Odluka iz predmeta *Milošević*, par. 8.

³⁵ *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, "Odluka po zahtjevu Radivoja Miletića za pristup poverljivim informacijama", 9. septembar 2005. (Odluka u vezi s Miletićem), str. 4.

³⁶ Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 12; Odluka iz predmeta *Milošević*, par. 8; v. takode *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, "Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*", javno, 27. april 2009., par. 5; *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Odluka po zahtjevu Hadžihasanovića, Alagića i Kubure za pristup poverljivom prapatnom materijalu, transkriptima i dokaznim predmetima u predmetu *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, 23. januar 2003., str. 4; *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-11-A, "Odluka po zahtjevu Jovice Stanišića za pristup poverljivom svedočenju i dokaznim predmetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i)", 22. februar 2008, par. 9.

³⁷ Odluka u vezi s Miletićem, str. 4.

³⁸ Odluka iz predmeta *Milošević*, par. 11-12.

³⁹ Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 13.

Prevod

partes zbog bezbjednosnih interesa neke države, drugih javnih interesa ili privatnih interesa neke osobe ili institucije”, pa shodno tome “strana u čije je ime odobren *ex parte* status uživa zaštićeni stepen pouzdanja da *ex parte* materijal neće biti objelodanjen”⁴⁰

27. Naposljetku, materijal se može smatrati poverljivim na osnovu činjenice da je njegovo korišćenje podvrgnuto ograničenjima propisanim pravilom 70. U takvim slučajevima, “ni materijal koji je u skladu s pravilom 70 dostavljen bilo tužilaštvu bilo odbrani u nekom predmetu ni njegov izvor ne mogu biti objelodanjeni optuženom u nekom drugom predmetu bez prethodnog pristanka davaoca informacija, nezavisno od toga da li je taj materijal korišćen kao dokaz u nekom ranijem predmetu”.⁴¹

V. DISKUSIJA

A. Dokumenti koje je tužilaštvo prikupilo u istražnoj fazi

28. Veće napominje da podnosioci zahteva traže pristup "svim dokumentima prikupljenim tokom istrage koju je tužilaštvo sprovelo pripremajući svoju tezu"⁴² i to na neodređen način.

29. U svom Odgovoru, tužilaštvo navodi da su oba podnosioca zahteva podnela zahtev na osnovu pravila 66(B) u predmetu *Stanišić i Župljanin*, i da u tim zahtevima ne navode po čemu tužilaštvo nije poštovalo svoje obaveze u njihovom predmetu.⁴³ Međutim, Veće konstatuje da tužilaštvo ne precizira sadržaj tih zahteva i odgovora koji su im dati, a da podnosioci zahteva to uopšte ne pominju u svojim podnescima.

30. Međutim, uzimajući u obzir da, prvo, podnosioci zahteva ne identifikuju eksplicitno zatražene dokumente i njihov sadržaj, i drugo, da ne utvrđuju njihovu relevantnost za izvođenje svojih dokaza odbrane, Veće ocenjuje da zahtev nije osnovan.

⁴⁰ Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 13; *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*, 21. februar 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka iz predmeta *Krajišnik*), str. 5.

⁴¹ Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 14; Odluka iz predmeta *Krajišnik*, str. 6.

⁴² Stanišićev zahtev, par. 1-3.

⁴³ Odgovor, par. 14.

B. Poverljivi inter partes dokumenti

31. *Preliminarno razmatranje*

Veće napominje da su, prema rečima tužilaštva, transkripti iz predmeta *Šešelj* već dostavljeni podnosiocima zahteva, čineći delimično njihov zahtev za obelodanjivanje bespredmetnim. Međutim, proučivši poverljivi dodatak koji je tužilaštvo priložilo svom Odgovoru, Veće nije moglo da precizno identifikuje koji transkripti su već navodno obelodanjeni i stoga smatra da zahtev za obelodanjivanje nije bespredmetan.

32. Veće napominje da su podnosioci zahteva zatražili obelodanjivanje raznih tipova poverljivih *inter partes* dokumenata: svih transkripata zatvorenih sednica pretresa, svih podnesaka strana u postupku i poverljivih odluka, kao i svih poverljivih dokaznih predmeta.⁴⁴

33. U pogledu vremenskih, činjeničnih i geografskih preklapanja između predmeta *Šešelj* i predmeta *Stanišić i Župljanin*, Veće konstatuje da optužnica protiv optuženog pokriva period od 1. avgusta 1991. do meseca septembra 1993, a da se ona protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina tiče perioda od 1. aprila 1992. barem do 31. decembra 1992.⁴⁵ Veće stoga smatra da postoji delimično, ali dovoljno vremensko preklapanje između dva predmeta.

34. U pogledu činjeničnog preklapanja, Veće napominje da su Mićo Stanišić, Stojan Župljanin i Vojislav Šešelj optuženi za zločine kao što su progoni, ubistva, mučenje, okrutno postupanje i deportacije, počinjene u okviru udruženog zločinačkog poduhvata, delujući u dogovoru s drugim saučesnicima, među kojima Radovan Karadžić, Biljana Plavšić, general Ratko Mladić i Momčilo Krajišnik.⁴⁶ Veće stoga smatra da je to činjenično preklapanje dovoljno.

35. Konačno, u pogledu geografskog preklapanja, Veće napominje da se Mićo Stanišić krivično goni za zločine počinjene u Bosni i Hercegovini (dalje u tekstu: BiH),

⁴⁴ Stanišićev zahtev, par. 1-3.

⁴⁵ Optužnica protiv Vojislava Šešelja, par. 8(a), 15, 18, 28, 31, 34; optužnica protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina, par. 10-12.

⁴⁶ Optužnica protiv Vojislava Šešelja, par. 8, 15-34;

Prevod

od kojih su neki počinjeni u sledećim opštinama: Banja Luka, Donji Vakuf, Ključ, Kotor Varoš, Prijedor, Sanski Most, Skender Vakuf, Teslić, Zvornik, Ilijaš, Vogošća.⁴⁷ Što se tiče Stojana Župljanina, on se krivično goni za zločine počinjene u BiH, u opštinama Banja Luka, Donji Vakuf, Ključ, Kotor Varoš, Prijedor, Sanski Most, Skender Vakuf i Teslić.⁴⁸ Istovremeno, Optužnica protiv optuženog pokriva geografski širi prostor, s obzirom na to da su navodni zločini počinjeni u BiH, između ostalog u opštinama Zvornik, Ilijaš i Vogošća, ali takođe i u Hrvatskoj i Vojvodini.⁴⁹ Prema tome, Veće napominje, prvo da se Mićo Stanišić goni za zločine počinjene u istim opštinama BiH kao i Stojan Župljanin (Banja Luka, Donji Vakuf, Ključ, Kotor Varoš, Prijedor, Sanski Most, Skender Vakuf i Teslić) i optuženi (Zvornik, Ilijaš, Vogošća), i drugo da su zločini za koje se terete Stojan Župljanin i optuženi počinjeni u BiH.⁵⁰ Osim toga, Veće ističe da je prema rečima tužilaštva postojao hijerarhijski odnos između Miće Stanišića i Stojana Župljanina: "[K]ao načelnik CSB-a u Banjoj Luci, bio je policijski funkcioner na najvišem položaju u ARK-u, potčinjen samo Mići Stanišiću."⁵¹ Stoga Veće smatra da je geografsko preklapanje delimično ali dovoljno, s obzirom na to da je Žalbeno veće istaklo da se relevantnost zatraženih dokaza može utvrditi iz predmeta koji "proizlaze iz događaja za koje se tvrdi da su se dogodili u istom geografskom području i u isto vrijeme".⁵²

36. Veće smatra da su poverljivi dokumenti korišćeni u predmetu *Šešelj*, čije obelodanjivanje traže podnosioci zahteva, dovoljno identifikovani, da je njihova opšta priroda precizirana i da postoje "dobri izgledi"⁵³ da poverljivi dokumenti iz predmeta *Šešelj* uvelike pomognu ne samo Mići Stanišiću nego i Stojanu Župljaninu u izvođenju njihovih dokaza. Stoga Veće ocenjuje da su ispunjeni uslovi da se podnosiocima zahteva odobri pristup svim transkriptima zatvorenih sednica pretresa, podnescima strana u

⁴⁷ Optužnica protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina, par. 11.

⁴⁸ Optužnica protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina, par. 12; Župljaninov zahtev, par. 4.

⁴⁹ V. posebno Optužnica protiv Vojislava Šešelja, par. 6, 12, 14.

⁵⁰ Optužnica protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina, par. 11; Optužnica protiv Vojislava Šešelja, par. 6.

⁵¹ Optužnica protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina, par. 18.

⁵² Odluka iz predmeta *Krajišnik*, str. 5; v. takođe *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, "Odluka po Zahtjevu žalilaca Darija Kordića i Marija Čerkeza za pomoć Žalbenog vijeća u dobivanju pristupa žalbenim podnescima i nejavnim popretresnim podnescima i transkriptima u predmetu *Tužilac protiv Blaškića*", 16. maj 2002, par. 15.

⁵³ Odluka iz predmeta *Milošević*, par. 8; Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 12.

Prevod

postupku i poverljivim odlukama, kao i svim poverljivim dokaznim predmetima u predmetu *Šešelj*.

C. Ex parte dokumenti

37. U pogledu poverljivih *ex parte* dokumenata, Veće smatra da podnosioci zahteva nisu pokazali da je nužno da imaju pristup *ex parte* dokumentima u predmetu *Šešelj* kako bi se obezbedilo da se poštuje njihovo temeljno pravo na pravično suđenje. Osim toga, Veće smatra da podnosioci zahteva nisu pokazali da u odnosu na njih nije opravdano zadržati *ex parte* karakter dokumenata iz predmeta *Šešelj*. Veće stoga zaključuje da nisu ispunjeni stroži uslovi vezani za pristup poverljivim *ex parte* dokumentima iz predmeta *Šešelj*.

D. Dokumenti iz pravila 70 Pravilnika

38. U pogledu dokumenata iz pravila 70 Pravilnika, Veće smatra da se podnosiocima zahteva ne može dati pristup poverljivoj dokumentaciji koju su strane u ovom predmetu uvrstile u spis u skladu s pravilom 70 Pravilnika osim uz pristanak osobe ili tela koje ju je pružilo. Stoga, Veće odobrava podnosiocima zahteva pristup toj dokumentaciji ukoliko prethodno dobiju potreban pristanak.

VI. DISPOZITIV

39. **IZ TIH RAZLOGA**, na osnovu pravila 70 i 75 Pravilnika, Veće

NALAZE spajanje Stanišićevog zahteva i Župljaninovog zahteva,

DELIMIČNO ODOBRAVA Stanišićev zahtev i Župljaninov zahtev i

- (a) **NALAZE** tužilaštvu da u roku od 30 dana od ove odluke, obavesti Sekretarijat Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Sekretarijat) o već dostupnim *inter partes* dokumentima iz predmeta *Šešelj*, zatim postepeno, kako budu zavodeni, o novim *inter partes* dokumentima koji ne potpadaju pod pravilo 70 Pravilnika, kako bi bili obelodanjeni podnosiocima zahteva, a to su:

Prevod

- (i) transkripti svih svedočenja i pretresa na zatvorenim i delimično zatvorenim sednicama;
 - (ii) svi poverljivi dokazni predmeti uvršteni u spis;
 - (iii) svi poverljivi *inter partes* podnesci;
 - (iv) sve poverljive *inter partes* odluke Veća.
- (b) **NALAŽE** tužilaštvu da identifikuje dokumente koji potpadaju pod pravilo 70 Pravilnika i da odmah stupi u kontakt s izvorima koji su ih pružili kako bi saznalo da li pristaju da dokumenti budu obelodanjeni, nakon čega treba da informiše Sekretarijat o odgovoru dotičnih izvora;
- (c) **NALAŽE** Sekretarijatu da odmah obelodani podnosiocima zahteva poverljive *inter partes* dokumente koje je tužilaštvo identifikovalo u ovom postupku, u skladu s paragrafom (a);
- (d) **NALAŽE** Sekretarijatu da ne dostavlja nijedan dokument koji potpada pod pravilo 70 Pravilnika dok ga tužilaštvo ne informiše da je dobilo pristanak izvora prema odredbama gorenavedenog paragrafa (b), i to čak i ako je navedeni izvor ranije već pristao da se taj dokument koristi u nekom postupku. Ako nije moguće dobiti pristanak izvora koji je pružio dokumente na osnovu pravila 70 Pravilnika, ti dokumenti neće biti obelodanjeni;
- (e) **NALAŽE** da se podnosioci zahteva, njihovi branioci i svi njihovi saradnici koji dobiju nalog ili odobrenje da se upoznaju s navedenim dokumentima, osim u slučaju izričitog odobrenja Veća koje će oceniti da je u dovoljnoj meri dokazano da je obelodanjivanje gore opisanih poverljivih *inter partes* dokumenata trećim licima apsolutno neophodno za pripremu odbrane podnosilaca zahteva, suzdrže od:
- (i) obelodanjivanja trećim licima identiteta svedoka, njihove adrese, njihovih pismenih izjava, transkripata njihovih iskaza,

Prevod

dokaznih predmeta ili bilo koje druge informacije koja omogućava da ih se identifikuje i koja krši poverljivost postojećih zaštitnih mera;

- (ii) obelodanjivanja trećim licima bilo kojeg poverljivog dokaza, dokumentarne ili druge prirode, kao i potpunog ili delimičnog razotkrivanja sadržaja nekog poverljivog dokaza iz predmeta *Šešelj*;
- (iii) stupanja u kontakt sa bilo kojim svedokom čiji je identitet zaštićen.

Ako za potrebe pripreme odbrane podnosilaca zahteva, poverljivi dokumenti budu obelodanjeni trećim licima uz odobrenje Veća, podnosioci zahteva ili njihovi branioci moraće informisati svako lice kojem oni budu dostavljeni da je zabranjeno kopirati, reprodukovati ili objaviti, u celosti ili delimično, bilo koju poverljivu informaciju, kao i obelodaniti je bilo kojoj drugoj osobi; osim toga, ako neko lice dobije neki od tih dokumenata, moraće da ga vrati podnosiocima zahteva, njihovim braniteljima ili bilo kom licu koje će oni ovlastiti, čim im ti dokumenti više ne budu potrebni za pripremanje odbrane.

U kontekstu tačke (e), treća lica isključuju: i) podnosiocima zahteva, ii) njihove braniocima, iii) sve saradnike koji dobiju nalog ili odobrenje branioca da konsultuje poverljive dokumente i iv) osoblje Međunarodnog suda, uključujući i članove tima tužilaštva.

Ako se neki od branilaca podnosilaca zahteva ili član tima odbrane kojem je odobreno da konsultuje te poverljive *inter partes* dokumente iz predmeta *Šešelj*, povuče iz predmeta *Stanišić i Župljanin*, vratiće Sekretarijatu sve poverljive dokumente koji mu se dostave na osnovu ove Odluke.

(f) **PODSEĆA** da sve zaštitne mere odobrene prvobitno u predmetu *Šešelj* nastavljaju da se primenjuju u predmetu protiv podnosilaca zahteva na osnovu pravila 75(F)(i) Pravidnika.

Prevod

ODBIJA Stanišičev zahtev i Župljaninov zahtev u preostalom delu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna verzija na francuskom.

/potpis na originalu/
Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 27. avgusta 2010.
U Hagu
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]

